

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de
Soluționare a Contestațiilor

Str. Apolodor, nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 59
Fax : +021 336.85.48
e-mail:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

***DECIZIA nr. 374 / 2010
privind soluționarea contestației depusă de SC .X. SRL ,
înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din
cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr.908797/2009***

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X., prin adresa nr..X./02.11.2009, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. **908797/2009**, asupra contestației formulată de **SC .X. SRL**, din .X., str. X, nr.X, jud..X., având Cod unic de înregistrare ROX, înregistrată la Registrul Comerțului sub nr.X/2009.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere nr. X/28.09.2009 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X/25.09.2009 încheiat de către organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. – Activitatea de Inspecție Fiscală, și are ca obiect suma totală de **X lei** reprezentând:

- **X lei** - taxa pe valoarea adăugată;
- **X lei** -majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- **X lei** - impozit pe profit;
- **X lei** - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- **X lei** - impozit pe veniturile din activități agricole;
- **X lei** - majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din activități agricole.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, în raport de data la care a fost primită Decizia de impunere nr. .X./28.09.2009, respectiv 09.10.2009, potrivit semnăturii de primire și ștampilei aplicată de societate pe decizia de impunere și data înregistrării contestației la Direcția Generală a Finanțelor Publice .X., respectiv 28.10.2009, așa cum rezultă din ștampila registraturii acestei instituții aplicată pe originalul contestației.

Vazând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC .X. SRL contestă Decizia de impunere nr. .X./28.09.2009 emisă de organele de inspecție fiscală ale Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. – Activitatea de Inspecție Fiscală, precizând următoarele:

Referitor la taxa pe valoarea adăugată

Societatea susține că decizia de impunere și raportul de inspecție fiscală sunt nelegale deoarece organul fiscal a emis actele contestate și a efectuat controlul fără a ține seama de toate actele puse la dispoziție, respectiv decontul de TVA comunicat Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. în data de 11.09.2009 prin care a declarat un TVA de plată în sumă de X lei și bilanța de verificare la luna iulie 2009 prin care societatea a declarat și recunoscut că datorează cu titlu de taxa pe valoarea adăugată suma totală de X lei.

Societatea precizează că organele de inspecție fiscală au stabilit TVA de plată în sumă de X lei și penalități de întârziere în sumă de X lei pe motiv că nu se pot lua în considerare declarațiile fiscale depuse, iar în ceea ce privește facturile pentru care societatea a dedus TVA în sumă de X lei, emise de SC X & X SRL Oradea, acestea nu pot fi luate în considerare deoarece firma în cauză nu le recunoaște.

Prin urmare, societatea menționează că nu datorează taxa pe valoarea adăugată în sumă X lei, calculată ca diferență dintre taxa pe valoarea adăugată de plată stabilită de organele de inspecție fiscală și taxa pe valoarea adăugată declarată de societate, precum și majorările de întârziere aferente.

Societatea menționează că înlăturarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în relația cu SC X & X SRL X pe motiv că aceasta nu recunoaște, printr-o simplă declarație, facturile emise de către ea, nu reprezintă temei legal, facturile fiscale având caracter de document justificativ conform Legii nr.82/1991, iar conform Codului fiscal deductibilitatea operează pentru persoane impozabile, dreptul de deducere luând naștere la momentul exigibilității taxei conform art.145.

Societatea precizează că facturile fiscale sunt înregistrate în contabilitate, livrarea, respectiv aprovizionarea cu marfă este efectivă, iar singura justificare a organului de control pentru neacceptarea lor o constituie faptul că reprezentanții SC X & X SRL Oradea nu recunosc, prin declarație, că aceste facturi sunt emise de către ei. Declarația care nu are relevanță

deoarece simpla ei existență nu înlătură efectele juridice ale emiterii facturilor, astfel neexistând temei legal de înlăturare a lor de la deductibilitate.

Societatea susține că marfa și operațiunile sunt reale și se regăsesc înregistrate în contabilitate, iar cât timp aceste facturi nu sunt anulate de o instanță de judecată acestea reprezintă documente justificative care dau drept de deducere TVA, conform Legii nr.82/1991 coroborat cu temeiurile de drept din Codul fiscal.

Totodată, mențiunea că aceste facturi nu ar fi emise de către o persoană impozabilă este contrazisă de realitatea faptică și juridică, iar SC X & X SRL Oradea funcționează și nu a fost radiată de la Registrul comerțului.

Astfel, societatea apreciază că a respectat întocmai prevederile legale în vigoare prevăzute de art.126, art.127, art.134 și următoarele din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, coroborat cu art.6 din Legea nr.82/1991, având dreptul la deducerea TVA aferentă facturilor fiscale emise de SC X & X SRL Oradea.

Referitor la impozitul pe profit

Societatea susține că organul fiscal a emis actele contestate și a efectuat controlul fără a ține seama de toate actele puse la dispoziție, respectiv declarația rectificativă 710 depusă la Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. în data de 14.09.2009, prin care societatea a declarat un impozit pe profit de plată în sumă de X lei, iar prin bilanța de verificare la luna iulie 2009, societatea a recunoscut și declarat un impozit pe profit de plată în sumă de X lei.

Societatea precizează că organele de inspecție fiscală au stabilit impozit pe profit de plată în sumă de X lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei pe motiv că nu se pot lua în considerare declarațiile fiscale depuse, iar în ceea ce privește facturile pentru care societatea a înregistrat cheltuielile aferente, emise de SC .X. SRL Oradea, acestea nu pot fi luate în considerare deoarece firma în cauză nu le recunoaște.

Societatea recunoaște ca impozit pe profit de plată numai suma declarată, respectiv suma de .X. lei și precizează că nu datorează suma de X lei pe care o contestă ca nefiind datorată și majorările de întârziere aferente.

Societatea menționează că înlăturarea dreptului de deducere al cheltuielilor în relația cu SC .X. SRL Oradea pe motiv că aceasta nu recunoaște, printr-o simplă declarație, facturile emise de către ea, nu reprezintă temei legal, facturile fiscale având caracter de document justificativ conform Legii nr.82/1991.

Societatea susține că marfa și operațiunile sunt reale și se regăsesc înregistrate în contabilitate, iar cât timp aceste facturi nu sunt anulate de o instanță de judecată acestea reprezintă documente justificative care dau drept de deducere TVA, conform Legii nr.82/1991 coroborat cu temeiurile de drept din Codul fiscal.

Totodată, mențiunea că aceste facturi nu ar fi emise de către o persoană impozabilă este contrazisă de realitatea faptică și juridică, iar SC .X. SRL Oradea funcționează și nu a fost radiată de la Registrul comerțului, iar simpla declarație nu poate constitui temei de înlăturare a facturilor fiscale, societatea neavând niciun interes să înregistreze în contabilitate niște facturi purtătoare de obligații fiscale dacă emitentul nu ar exista.

Referitor la impozitul pe veniturile din activitățile agricole

Societatea precizează că impozitul pe veniturile din activități agricole și majorările de întârziere aferente nu sunt datorate deoarece veniturile au fost realizate și încasate de persoane fizice, astfel că societatea nu este beneficiara veniturilor, persoana producătoare de venituri având obligația plății impozitului aferent potrivit Codului fiscal, mai mult există posibilitatea ca fiscal să încaseze aceste impozite direct de la persoanele fizice și nu de la SC .X. SRL, motiv pentru care aceasta solicită anularea impozitului pe venituri din activități agricole și a majorărilor de întârziere aferente.

SC .X. SRL a depus, în completarea contestației, adresa din data de 08.03.2010 prin care precizează cuantumul sumelor contestate, astfel: **.X. lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată; **.X. lei** reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată; **.X. lei** reprezentând impozit pe profit; **.X. lei** reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit; **.X. lei** reprezentând impozit pe veniturile din activități agricole și **.X. lei** reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din activități agricole.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr..X./25.09.2009 care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată, organele de inspecție fiscală ale Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. – Activitatea de Inspecție Fiscală, au constatat următoarele:

Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice a județului .X. au efectuat, în baza Ordinului de serviciu nr..X./14.09.2009 și a Avizului de inspecție fiscală nr..X./29.07.2009, o inspecție fiscală generală la SC .X. SRL în urma sesizării Gărzii Financiare-Secția .X. prin adresa nr..X./13.08.2009, prin care s-a solicitat stabilirea obligațiilor fiscale și instituirea măsurilor asigurătorii sub forma popririi asigurătorii și a sechestrului asigurătoriu asupra bunurilor mobile și/sau imobile ale societății.

Cu adresa nr..X./28.08.2009, SC .X. SRL a solicitat Direcției generale a finanțelor publice a județului .X. amânarea datei de începere a inspecției

fiscale din data de 01.09.2009 cu 5 zile, iar cu adresa nr..X./02.09.2009 emisă de Direcția generală a finanțelor publice a județului .X. a comunicat societății că inspecția fiscală va începe în data de 07.09.2009, însă inspecția fiscală a fost înregistrată în Registrul unic de control la data de 15.09.2009.

Referitor la impozitul pe profit

Perioada verificată: 01.01.2009-30.06.2009

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat la data de 30.06.2009 un profit contabil net în sumă de .X. lei și a stabilit un profit impozabil în sumă de .X. lei pentru care a calculat și înregistrat în bilanța de verificare încheiată la data de 30.06.2009 impozit pe profit de plată în sumă de .X. lei.

1.1 La data de 31.03.2009, societatea a înregistrat un profit contabil în sumă de .X. lei și impozit pe profit eronat calculat în sumă de .X. lei, motiv pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit un profit contabil în sumă de .X. lei și un impozit pe profit de .X. lei. Deoarece societatea a înregistrat și calculat corect, la data de 30.06.2009, profitul impozabil și impozitul pe profit datorat pe cumulat, organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea de majorări de întârziere în sumă de **.X. lei** aferente diferenței de impozit pe profit neînregistrată la 30.03.2009 în sumă de **.X. lei**, conform prevederilor art.120 alin.(7) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

1.2 Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat în evidența contabilă în contul 607 "Cheltuieli privind mărfurile" suma de .X. lei ca deductibilă fiscal, reprezentând costul de achiziție de mărfuri, respectiv cereale: grâu, porumb boabe, floarea soarelui și orz, conform facturilor emise de SC .X. SRL Oradea, astfel: factura nr..X./23.01.2009 în valoare de X lei fără TVA; factura nr..X./27.01.2009 în valoare de X lei fără TVA; factura nr..X./20.02.2009 în valoare de .X. lei fără TVA; factura nr..X./25.02.2009 în valoare de X lei fără TVA; factura nr..X./26.02.2009 în valoare de .X. lei fără TVA; factura nr..X./26.02.2009 în valoare de .X. lei fără TVA.

Organele de inspecție fiscală au constatat că aceste facturi nu îndeplinesc calitatea de documente justificative potrivit legii și nu reflectă realitatea având în vedere adresele nr..X./12.06.2009 și nr..X./31.07.2009 emise de Garda Financiară Bihor din care a rezultat că SC .X. SRL, în anul 2006 timp de 3-4 luni, a desfășurat activitatea de Club X iar administratorii au declarat că nu au efectuat tranzacții comerciale în numele societății după luna august 2006 și nu cunosc SC .X. SRL.

Organele de inspecție fiscală au considerat că bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt fără documente legale de proveniență și nu pot fi luate în considerare ca documente justificative stabilind cheltuieli nedeductibile în sumă de .X. lei conform art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art.6 alin.(2) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, și au calculat un impozit pe profit suplimentar de plată în trimestrul I 2009 în sumă de .X. lei și majorări de întârziere în sumă de .X. lei.

1.3 Organele de inspecție fiscală au constatat că în luna aprilie 2009 societatea a înregistrat în evidența contabilă în contul 707 "Venituri din vânzarea mărfurilor" suma de .X. lei reprezentând facturi emise către clienți la o dată anterioară lunii aprilie 2009 astfel: factura nr..X./12.01.2009 în valoare de .X./ lei fără TVA, căreia îi corespunde un cost de achiziție în sumă de .X./ lei; factura nr..X./27.02.2009 în valoare de .X. lei fără TVA, căreia îi corespunde un cost de achiziție în sumă de .X. lei; factura nr..X./27.02.2009 în valoare de .X. lei fără TVA, căreia îi corespunde un cost de achiziție în sumă de .X. lei; factura nr..X./23.03.2009 în valoare de .X. lei fără TVA, căreia îi corespunde un cost de achiziție în sumă de .X. lei; factura nr..X./30.03.2009 în valoare de .X. lei fără TVA, căreia îi corespunde un cost de achiziție în sumă de .X. lei; factura nr..X./30.03.2009 în valoare de .X. lei fără TVA, căreia îi corespunde un cost de achiziție în sumă de .X. lei; factura nr..X./31.03.2009 în valoare de .X. lei fără TVA, căreia îi corespunde un cost de achiziție în sumă de .X. lei; factura nr..X./31.03.2009 în valoare de .X. lei fără TVA, căreia îi corespunde un cost de achiziție în sumă de .X. lei.

Sumei totale de .X. lei, reprezentând venituri înregistrate de societate din vânzarea mărfurilor îi corespunde suma totală de .X. lei, reprezentând cheltuieli cu costul mărfurilor, rezultând un profit impozabil în sumă de .X. lei și un impozit pe profit aferent în sumă de .X. lei, sumă pe care societatea avea obligația să o înregistreze în trim. I 2009 și nu în trim.II 2009 conform prevederilor art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal și art.6 alin.(1) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, astfel că organele de inspecție fiscală au calculat și majorări de întârziere în sumă de .X. lei.

1.4 Organele de inspecție fiscală au comparat evidența contabilă cu evidența fiscală, respectiv Fișa sintetică totală la data de 31.08.2009 și au constatat că societatea a înregistrat în evidența contabilă un impozit pe profit de plată în sumă de .X. lei aferent perioadei ianuarie 2009-iunie 2009, iar în evidența fiscală a declarat un impozit pe profit în sumă de 0 lei, motiv pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit, conform art.94 alin.(3) lit.e) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, o diferență de impozit pe profit în sumă de .X. lei, societatea încălcând prevederile art.22, art.82 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată. Pentru diferența

de impozit pe profit stabilit suplimentar organele de inspecție fiscală au calculat și majorări de întârziere aferente în sumă de **.X. lei**.

1.5 Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat în evidența contabilă în luna iunie 2009 în contul 408 "Furnizori – facturi nesosite" intrări de mărfuri, respectiv motorină, în sumă de .X. lei fără să prezinte documente justificative care să conțină informații cu privire la furnizorul de motorină, respectiv facturi, avize de însoțire a mărfii, note de recepție-constatare diferențe, fișe de magazie, etc, societatea prezentând doar o declarație pe propria răspundere semnată de directorul de marketing .X. în care se precizează: „În data de 07.06.2009 s-a aprovizionat motorina în cantitate de 553.762 l cu prețul de 2,6 lei/l cu valoarea totală de .X.,2 ron”, întreaga cantitate de motorină fiind scăzută din gestiunea de mărfuri conform facturilor emise către SC .X. TOTAL SRL.

Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat în evidența contabilă în luna iulie 2009 intrări de mărfuri, respectiv motorină, utilaje-buldoexcavatoare KOMATSU, 2 bucăți, repartizator asfalt VOGEL, 1 bucată și materiale de construcții, în sumă totală de .X. lei, fără documente legale de proveniență, doar în baza declarațiilor semnate de către directorul de marketing .X., întreaga cantitate de motorină, materiale de construcții și utilaje fiind scăzute din gestiunea de mărfuri conform facturilor emise către SC .X. TOTAL SRL, SC .X. IMPEX SRL, SC .X. SRL, SC .X. CONSTRUCT SRL și SC .X. SRL. Administratorul societății a declarat în Nota explicativă că de tranzacțiile din lunile iunie și iulie 2009 s-a ocupat fratele .X. care urma să prezinte actele de proveniență a respectivelor mărfuri, notele de recepție și fișele de magazie.

Deoarece societatea a înregistrat în evidența contabilă în contul 607"Cheltuieli privind mărfurile", ca deductibile fiscal, în luna iunie 2009 suma de .X. lei și în luna iulie 2009 suma de .X. lei, reprezentând cheltuieli cu mărfurile aprovizionate fără documente legale justificative de intrare în gestiunea de mărfuri, organele de inspecție fiscală au stabilit la data de 30.06.2009 cheltuieli nedeductibile în sumă de .X. lei conform art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art.6 alin.(2) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, și au calculat un impozit pe profit suplimentar de plată în trimestrul II 2009 în sumă de **.X. lei** și majorări de întârziere în sumă de **.X. lei**.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală au determinat pentru perioada 01.01.2009-30.06.2009, obligații suplimentare în sumă totală de **.X. lei** reprezentând impozit pe profit suplimentar și accesorii aferente în sumă totală de **.X. lei**, reprezentând majorări de întârziere calculate până la 25.09.2009.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată

Perioada verificată: 01.01.2009-31.07.2009

1.1 Taxa pe valoarea adăugată deductibilă

Organele de inspecție fiscală au constatat că în lunile ianuarie și februarie 2009 societatea a înregistrat în evidența contabilă achiziții de mărfuri, respectiv cereale: grâu, porumb boabe, floarea soarelui, orz, în sumă totală de .X. lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de .X. lei conform facturilor emise de SC .X. SRL Oradea, astfel: factura nr..X./23.01.2009 pentru care a dedus TVA în sumă de .X. lei; factura nr..X./27.01.2009 pentru care a dedus TVA în sumă de .X. lei; factura nr..X./20.02.2009 pentru care a dedus TVA în sumă de .X. lei; factura nr..X./25.02.2009 pentru care a dedus TVA în sumă de .X. lei; factura nr..X./26.02.2009 pentru care a dedus TVA în sumă de .X. lei; factura nr..X./26.02.2009 pentru care a dedus TVA în sumă de .X. lei.

Organele de inspecție fiscală au constatat că aceste facturi nu îndeplinesc calitatea de documente justificative potrivit legii și nu reflectă realitatea tranzacțiilor având în vedere adresele nr..X./12.06.2009 și nr..X./31.07.2009 emise de Garda Financiară Bihor din care a rezultat că SC .X. SRL, în anul 2006 timp de 3-4 luni, a desfășurat activitatea de Club X iar administratorii au declarat că nu au efectuat tranzacții comerciale în numele societății după luna august 2006 și nu cunosc SC .X. SRL.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a dedus nejustificat taxa pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei** de pe facturi care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ deoarece nu sunt emise în conformitate cu prevederile art.126 alin.(1), art.127 alin.(1) și (2), art.145 alin.(1), art.134 alin.(2) și art.150 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, precum și prevederile art. art.6 alin. (2) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, și au calculat majorări de întârziere aferente în sumă de **.X. lei** până la data **25.09.2009**.

1.2 Taxa pe valoarea adăugată colectată

Organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada ianuarie 2009 – martie 2009, societatea a emis facturi și a colectat TVA în sumă de X lei. Societatea a înregistrat cu întârziere facturile în evidența contabilă și jurnalele de vânzări respectiv în luna aprilie 2009, astfel: factura nr..X./12.01.2009 pentru care a colectat TVA în sumă de .X. lei; factura nr..X./27.02.2009 pentru care a colectat TVA în sumă de .X. lei; factura nr..X./27.02.2009 pentru care a colectat TVA în sumă de .X. lei; factura nr..X./23.03.2009 pentru care a colectat TVA în sumă de .X. lei; factura nr..X./30.03.2009 pentru care a colectat TVA în sumă de .X. lei; factura nr..X./30.03.2009 pentru care a colectat TVA în sumă de .X. lei; factura nr..X./31.03.2009 pentru care a colectat TVA în sumă de .X. lei;

pentru care a colectat TVA în sumă de .X. lei; factura nr..X./31.03.2009 pentru care a colectat TVA în sumă de .X. lei.

Organele de inspecție fiscală au constatat că prin neînregistrarea în contabilitate în mod cronologic și implicit în registrele de vânzări în lunile în care au fost emise aceste facturi, societatea a încălcat prevederile art.134² alin.(2) lit.a) din Codul fiscal și au calculat majorări de întârziere aferente în sumă de **.X. lei** până la data **25.09.2009**.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a încasat de la clienți sume în avans pentru care nu a calculat și nu a înregistrat taxa pe valoarea adăugată colectată, astfel: în luna martie 2009 a încasat suma de .X. lei pentru care nu a colectat TVA în sumă de .X. lei; în luna aprilie 2009 a încasat suma de .X. lei(cumulat .X. lei) pentru care nu a colectat TVA în sumă de .X. lei; în luna mai 2009 a restituit avansuri în sumă de .X. lei (cumulat .X. lei) pentru care nu a colectat TVA în sumă de -.X. lei; în luna iunie 2009 a restituit avansuri în sumă de .X. lei (cumulat X lei) pentru care nu a colectat TVA în sumă de -.X. lei; în luna iulie 2009 a încasat suma de X lei(cumulat X lei) pentru care nu a colectat TVA în sumă de .X. lei.

Pentru avansurile încasate pentru care societatea nu a colectat taxa pe valoarea adăugată organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de taxa pe valoarea adăugată colectată în sumă de **.X. lei** conform prevederilor art.134² alin.(2) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, formată astfel: trim.I 2009 suma de .X. lei; trim. II 2009 suma de -.X. lei și iulie 2009 suma de .X. lei. Totodată, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere aferente până la 25.09.2009 în sumă de **X lei**.

1.3 Taxa pe valoarea adăugată de plată/de rambursat

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea avea înregistrat la data de 31.07.2009 în evidența contabilă taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de .X. lei, iar în Fișa sintetică avea declarată taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de .X. lei, stabilind astfel o diferență de taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de **.X. lei**, determinată de faptul că societatea nu a declarat corect la organul fiscal teritorial taxa datorată conform evidenței contabile încălcând prevederile art.22, art.82 alin.(3), art.94 alin.(3) lit.e) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art.156² alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și au calculat majorări de întârziere aferente până la 25.09.2009 în sumă de **.X. lei**.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală au determinat pentru perioada ianuarie – iulie 2009, obligații suplimentare în sumă de **.X. lei**

reprezentând taxa pe valoarea adăugată și majorări de întârziere aferente în sumă totală de **.X. lei** calculate până la 25.09.2009.

Referitor la impozitul pe veniturile din activități agricole

Perioada verificată: 01.01.2009 – 31.07.2009

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a achiziționat cereale de la persoane fizice utilizând borderouri de achiziții cereale și produse din cereale, documente cu regim special, în sumă totală de **.X. lei** conform evidenței contabile și declarației administratorului societății, astfel: în luna iunie 2009 suma de **.X. lei** și în luna iulie suma de **.X. lei**.

Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea la momentul efectuării achizițiilor de cereale de la persoanele fizice avea obligația reținerii la sursă a impozitului pe veniturile din activități agricole, respectiv să aplice cota de 2% asupra valorii produselor, înregistrarea în contabilitate și declararea la bugetul de stat potrivit art.71 lit.d) și art.74 alin.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stabilind astfel o diferență de impozit pe veniturile din activități agricole în sumă totală de **.X. lei**, respectiv pentru luna iunie 2009 suma de **.X. lei** iar pentru luna iulie 2009 suma de **.X. lei** și majorări de întârziere aferente în sumă de **.X. lei** calculate până la 25.09.2009.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, **se rețin** următoarele:

1.Referitor la suma totală de .X. lei reprezentând impozit pe profit în sumă de .X. lei, majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei, taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei și majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, cauza supusa solutionarii este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei în condițiile în care organele de inspecție fiscală au sesizat organele de urmărire penală din cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Biroul Teritorial .X. cu privire la aspectele constatate prin Procesul Verbal nr..X./25.09.2009.

În fapt, în urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a considerat ca fiind deductibile la calculul profitului impozabil și implicit al impozitului pe profit, cheltuielile efectuate cu achiziția de mărfuri, reprezentând cereale: grâu, porumb boabe, floarea soarelui și orz, înscrise în facturile emise de SC .X. SRL, și totodată și-a exercitat și dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în acestea.

Totodată, din analiza documentelor puse la dispoziție de societatea contestatoare, organele de inspecție fiscală au constatat că în speță se ridică problema realității operațiunilor întrucât potrivit adreselor nr..X./12.06.2009 și nr..X./31.07.2009, Garda Financiară – Secția Bihor a constatat că SC .X. SRL nu a mai desfășurat activitate economică din luna august 2006, iar până în această lună societatea a desfășurat 3 – 4 luni activitate de Club X, deci nu avea cum să livreze cereale către contestatoare. Mai mult, facturile de achiziție au fost emise în lunile ianuarie și februarie 2009, când SC .X. SRL nu desfășura niciun fel de activitate.

Având în vedere cele constatate, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina contestatoarei impozit pe profit suplimentar în sumă de .X. lei, majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei, taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de .X. lei și majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

Urmare a constatărilor, prin adresa nr..X./25.09.2009, organele de inspecție fiscală ale Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. au transmis Direcției Naționale Anticorupție – Biroul Teritorial .X., Procesul Verbal nr..X./25.09.2009 încheiat la SC .X. SRL, în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.9 alin.1 lit.c) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

În drept, art.214 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

***a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;[...]*”**

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei atunci când organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă.

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare constatate prin Raportul de inspecție fiscală nr..X./25.09.2009 încheiat de către organele de inspecție fiscală ale Direcției Generale a Finanțelor Publice .X., care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr..X./28.09.2009 contestată și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Această interdependență constă în faptul că în cauză se ridică problema realității operațiunilor desfășurate de societate, respectiv achiziția de mărfuri destinate realizării de operațiuni impozabile, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli aferente unor facturi care nu reflectă realitatea și nu îndeplinesc calitatea de document justificativ fiind considerate achiziții de bunuri fără documente legale de proveniență și nu sunt emise de o persoană impozabilă, având astfel implicații fiscale în ceea ce privește impozitul pe profit și taxa pe valoarea adăugată, astfel că prin adresa nr..X./25.09.2009, Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. a transmis Direcției Naționale Anticorupție – Biroul Teritorial .X., Procesul Verbal nr..X./25.09.2009 în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.9 alin.(1) lit.c) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale .

Astfel, hotărâtoare în emiterea unei decizii de soluționare a contestației sunt cercetările organelor de urmărire penală efectuate în cauză în condițiile în care, așa cum am arătat mai sus, în speță există suspiciuni de evaziune fiscală, or a nu lua în considerare aceste cercetări ar putea conduce la o contrarietate între hotărârea penală și cea civilă, cu toate consecințele care ar decurge din această situație.

Totodată, se reține că, potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor 2 acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, iar, pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.

Precizăm, de asemenea, că și Curtea Constituțională prin Decizia nr. .X./26.10.2004, anexată la dosarul cauzei, prin care a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.183 alin.(1) lit.a) din Ordonanța

Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, devenit art.214 alin.(1) lit.a) după renumerotare, s-a pronunțat în sensul că *“întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art.19 alin.2, din Codul de Procedură penală, scopul suspendării constituindu-l tocmai verificarea existenței sau nu a infracțiunii cu privire la care instanță are unele indicii.”*

Cu același prilej, Decizia Curții Constituționale nr.72 din 28 mai 1996, anexată la dosarul cauzei, prin care Curtea Constituțională a reținut că *“nu trebuie ignorate nici prevederile art.22 alin.1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile, cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia”*.

De asemenea, prin Decizia nr..X./26.10.2004, Curtea Constituțională a constatat că, *“pentru indentitate de rațiune, cele statuate în materie civilă își găsesc justificarea și în ceea ce privește acțiunile în contencios administrativ”*.

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor ce atrag plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale, potrivit principiului de drept *“penalul ține în loc civilul”*, consacrat prin art.19 alin.(2) din Codul de procedură penală, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, fapt pentru care se va **suspenda soluționarea cauzei pentru suma totală de .X. lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei** și majorări de întârziere în sumă de **.X. lei** aferente taxei pe valoarea adăugată, impozit pe profit în sumă totală de **.X. lei** și majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă totală de **.X. lei**, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 214 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

2.Referitor la suma totală de .X. lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, majorări de întârziere aferente taxei pe

valoarea adăugată în sumă de .X. lei, impozit pe profit în sumă de .X. lei și majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă această sumă este datorată de SC .X. SRL în condițiile în care prin contestația formulată societatea nu aduce nicio motivație în susținerea acestui capăt de cerere.

În fapt, prin contestația formulată SC .X. SRL nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației privind impozitul pe profit, taxa pe valoarea adăugată și majorări aferente stabilite de plată de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr..X./28.09.2009.

Se reține, totodată, că prin contestație deși contestă ca fiind datorată suma totală de .X. lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, impozit pe profit în sumă de .X. lei și majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei, societatea recunoaște că datorează suma totală de .X. lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei și impozit pe profit în sumă de .X. lei.

În drept, la art. 206 alin. (1) lit. c și lit.d din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

“Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]”, iar la pct.12.1 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează următoarele:

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; [...]”.

Din dispozițiile legale menționate mai sus, se reține că în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste această sumă, în conformitate cu prevederile pct.2.4. din O.P.A.N.A.F. nr. 519/2005 care prevede:

“Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Având în vedere cele precizate mai sus, precum și faptul că societatea nu aduce nici un argument de fond în susținerea contestației care să fie justificat cu documente și motivat pe bază de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală și mai mult recunoaște că datorează o parte din suma contestată, se va respinge contestația formulată de **SC .X. SRL** ca nemotivată pentru suma totală de **.X. lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**, majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**, impozit pe profit în sumă de **.X. lei** și majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de **.X. lei**.

În ceea ce privește, afirmația societății potrivit căreia în timpul controlului a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală decontul de TVA comunicat DGFP .X., în data de 11.09.2009, prin care societatea a declarat un TVA de plată în sumă de **.X. lei**, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât la data depunerii Decontului de TVA, acesteia i se transmisese Avizul de inspecție fiscală nr..X./29.07.2009, iar obligația de a stabili diferențele de taxa pe valoarea adăugată de plată revenea organelor de inspecție fiscală la data începerii inspecției fiscale conform art.94 alin.(3) lit.e), astfel:

“e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale;”

3. Referitor la impozitul pe veniturile din activități agricole în sumă de .X. lei, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă obligația calculării, reținerii și virării impozitului aferent veniturilor din activități agricole revine SC .X. SRL, în condițiile în care în conformitate cu actele normative în materie aceasta revine unităților specializate pentru colectare, procesare sau alte unități.

În fapt, SC .X. SRL a achiziționat de la persoane fizice, în lunile iunie și iulie 2009, produse agricole în sumă totală de **.X. lei** pe baza borderourilor de achiziții cereale și produse din cereale.

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a reținut, nu a înregistrat și declarat la organul fiscal impozitul pe veniturile din activități agricole, stabilind, în baza prevederilor art.74 alin.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și

completările ulterioare, un impozit pe veniturile din activități agricole de plată în sumă de .X. lei și majorări de întârziere în sumă de .X. lei.

În drept, art.71 lit.d) și art.74 alin.(4) și (5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“ART. 71

Definirea veniturilor din activități agricole

Veniturile din activități agricole sunt venituri din următoarele activități:

(...) d) valorificarea produselor agricole obținute după recoltare, în stare naturală, de pe terenurile agricole proprietate privată sau luate în arendă, către unități specializate pentru colectare, unități de procesare industrială sau către alte unități, pentru utilizare ca atare, începând cu data de 1 ianuarie 2008.”

“ART. 74

Calculul și plata impozitului aferent veniturilor din activități agricole

(...) (4) În cazul contribuabililor care realizează venituri bănești din agricultură, potrivit prevederilor art. 71 lit. d), prin valorificarea produselor vândute către unități specializate pentru colectare, unități de procesare industrială sau către alte unități pentru utilizare ca atare, impozitul se calculează prin reținere la sursă prin aplicarea cotei de 2% asupra valorii produselor livrate, începând cu data de 1 ianuarie 2009, impozitul fiind final.

(5) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (4) se stabilește prin norme care se emit de către Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.”

Prin urmare, potrivit acestor prevederi legale, calculul și plata impozitului aferent veniturilor din activități agricole obținute din valorificarea produselor agricole după recoltare, se calculează prin reținere la sursă prin aplicarea cotei de 2% asupra valorii produselor livrate unităților specializate pentru colectare, unităților de procesare industrială sau către alte unități, impozitul fiind final.

De asemenea, prevederile pct. 149¹ din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stipulează :

“Termenul de virare a impozitului reținut, potrivit prevederilor art. 74 alin. (4) este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.”

Speței îi sunt aplicabile și prevederile pct.4, 5, 6 și 7 din Anexa 1 a Ordinului nr.190/2009 pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea și plata impozitului pe veniturile bănești din agricultură realizate prin valorificarea produselor vândute către unități specializate pentru colectare, unități de procesare industrială sau către alte unități, pentru utilizare ca atare, emis de Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, care precizează:

“(…)4. Impozitul se calculează prin reținere la sursă la momentul plății veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea unei cote de 2% asupra venitului brut.

Impozitul calculat și reținut reprezintă impozit final.

Termenul de virare a impozitului reținut potrivit prevederilor art. 74 alin. (4) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

5. Unitățile specializate pentru colectare, cele de procesare industrială, precum și celelalte unități menționate la art. 74 alin. (4) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, plătesc impozitul pe bază de ordin de plată pentru Trezoreria Statului în contul unic de venituri ale bugetului de stat 20.47.01.01 "Venituri ale bugetului de stat - sume încasate pentru bugetul de stat în contul unic, în curs de distribuire", deschis la unitățile Trezoreriei Statului în a căror rază unitățile în cauză sunt înregistrate fiscal.

În cazul nerespectării termenului de plată a impozitului, contribuabilii datorează obligații fiscale accesorii stabilite în conformitate cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

6. Documentul contabil care stă la baza calculării impozitului de 2% asupra valorii produselor livrate către unități specializate pentru colectare, unități de procesare industrială sau către alte unități, pentru utilizare ca atare, este borderoul de achiziție cod 14-4-13/b, prevăzut la pct. 39 din anexa nr. 2 la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 3.512/2008 privind documentele financiar-contabile.

7. Impozitul reținut la sursă se declară până la termenul de plată a acestuia inclusiv, în formularul 100 "Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat", cod 14.13.01.99/bs, la poziția "Impozitul pe veniturile din activități agricole" din Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat.

Unitățile achizitoare au obligația să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit, la

organul fiscal competent, până la data de 30 iunie a anului fiscal curent pentru anul fiscal anterior.”

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că SC .X. SRL avea obligația să calculeze și să înregistreze, prin reținere la sursă la momentul plății veniturilor pe baza borderoului de achiziție, impozitul pe veniturile din activități agricole prin aplicarea unei cote de 2% asupra venitului brut, să plătească și să declare la organul fiscal impozitul reținut.

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, se reține că SC .X. SRL a achiziționat produse agricole de la diverse persoane fizice pe bază de borderouri de achiziții cereale și produse din cereale, în sumă totală de .X. lei, fără să calculeze, să înregistreze și să declare impozitul pe veniturile din activități agricole aferent în sumă de .X. lei.

Având în vedere prevederile legale în perioada verificată, precum și documentele anexate la dosarul cauzei, se reține că obligațiile fiscale stabilite prin Decizia de impunere nr..X./28.09.2009 sunt legal calculate, fapt pentru care se va respinge contestația ca neîntemeiată pentru suma de **.X. lei**, reprezentând impozit pe veniturile din activități agricole, în conformitate cu prevederile art.71 lit.d) și art.74 alin.(4) și (5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Argumentul societății potrivit căruia impozitul pe veniturilor din activități agricole este nedatorat *“deoarece așa cum a reținut și organul constatator veniturile au fost realizate, respectiv încasate de către persoanele fizice, astfel că nu noi suntem beneficiarii veniturilor”*, nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât, având în vedere prevederile legale invocate mai sus, societatea contestatoare avea obligația calculării prin reținere la sursă, a înregistrării și declarării impozitului pe veniturile din activități agricole aferent achizițiilor de produse agricole de la producători – persoane fizice, beneficiari ai venitului.

4.Referitor la majorările de întârziere în sumă de .X. lei aferente impozitului pe veniturile din activități agricole, se reține că stabilirea de majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din activități agricole, în sarcina contestatoarei reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, iar întrucât în sarcina S.C. .X. S.R.L. a fost reținut ca datorat bugetului de stat debitul de natura impozitului pe veniturile din activități agricole în sumă de .X. lei, aceasta datorează și suma de .X. lei, cu titlu de majorări de întârziere reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept ***“accessorium sequitur principale”***.

Se reține că societatea nu contestă modul de calcul al acestor majorări în ceea ce privește cota și perioada.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate și în temeiul prevederilor art.216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

1. Suspendarea soluționării contestației **SC .X. SRL** referitoare la suma de **.X. lei** reprezentând:

- **.X. lei** - taxa pe valoarea adăugată
- **.X. lei** - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată
- **.X. lei** - impozit pe profit
- **.X. lei** - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit

procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea definitivă a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de **SC .X. SRL** pentru suma totală de **.X. lei** reprezentând:

- **.X. lei** - taxa pe valoarea adăugată;
- **.X. lei** - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- **.X. lei** - impozit pe profit;
- **.X. lei** - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

3. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **SC .X. SRL** pentru suma totală de **X lei** reprezentând:

- **.X. lei** - impozit pe veniturile din activități agricole;
- **.X. lei** - majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din activități agricole

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau Curtea de Apel .X., conform prevederilor legale, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

x